

25 Jan 1993.

Beste ouders
in 's/HK

„La vie est si belle quand on a le
loisir de contempler le spectacle
troublant de la nature”

In ons jachtij leven is weinig plaats
om na te denken. Binnen de Doyen
Bank Nederland heeft er het laatste
jaar een Centralisatie proces plaats ge-
vonden waarbij alle beslissingen in
landen genomen worden. Zij hebben
reeds gedacht, wij behoeven alleen
nog maar te doen. Zij hebben be-
dacht dat prioriteit No 1 is, is geen
verlies maken. Heel slim van ze is
dat ze alleen de goede kansen v.l.
risico willen lopen en als ze maar
het begin v.l. kwade kans ontdekken
in een voorstel tot krediet verlenen,
dan is het voorstel afgekeurd.
Het prioriteitsgedachte van mijn tijd
ben ik bezig met mij zopen te ma-
ken of ik wel „the Ruler” pred

toepas i.p.v. mij in te stellen op de
bancaire noden van mijn cliënte.

De tekenpestelde belangen van diverse
proeppen mensen op aarde is zodanig
dat er altijd strijd is. Ik beweert ook
dat dat de Hemel van de kat niet
dezelfde Hemel is waarna de mens
verlangt. Wellicht is de Hemel v.d. kat
niets anders dan de Hel van de mens.

In een wereld van onbegrip probeert
een beschaafd mens zijn weg te vinden.
Hoe kunnen andere beschaafde mensen
weer andere mensen ^{met droge ogen} uitblaan op grond
van een abstract kosten plaatje?
Waarom is de voortzetting van een
legatistische gedachten constructie: BV of
N.V. van een hogere orde dan het
persoonlijk peluk van de afgedankte
werknemers, waarom worden er
in een paar Dof auto's meer verkocht?
Waarom hebben ze dan een rationele
beslissing genomen om überhaupt die
fabriek meer te zetten? De recessie
met z'n vraagstuk is door de
politieke flinterdierd en dan moeten
ze ook maar het lief hebben om een
juiste medicatie toe te dienen.

De economische crisis v. zaken verwordt nu tot
Ik wil zijden draad. Welke proelen de draad.